॥ ३६ ॥ ब्राह्मणोपेक्षिकत्वेनकृष्णावज्ञयामहेश्वरंनमस्कृत्य ॥ ३७॥ न्यरुणत् आवृतवान् तदेवाह तिर्यगूर्ध्वमिति ॥ ३८॥ अदर्शनमापेदे देहो पिनावशिष्टइत्यर्थः ॥ ३९॥ ४०॥ यस्यप्रजाः तत्तत्र ॥ ४१॥ ४२ ४३॥ ४४॥ प्रत्युक्तःवारितःउपपत्तिभिःप्रतिषेधंकुर्वता ॥ ४५॥ माऽव

प्रसूतिकालआसन्नेभार्यायाद्विजसत्तमः॥ पाहिपाहिप्रजांमृत्योरित्याहार्जुनमातुरः॥ ३६॥ सउपस्पृश्य शुच्यंभोनमस्कृत्यमहेश्वरम् ॥ दिव्यान्यस्त्राणिसंस्मृत्यसज्यंगांडीवमाददे ॥ ३७॥ न्यरुणत्सूतिकाऽगारं शरैर्नानाऽस्त्रयोजितैः॥ तिर्यगूर्ध्वमधःपार्थश्चकारशरपंजरम् ॥ ३८ ॥ ततःकुमारःसंजातोविप्रपत्न्यारुद न्मुहुः॥ सद्योऽदर्शनमापेदेसशरीरोविहायसा ॥ ३९ ॥ तदाहविप्रोविजयंविनिंदन्कृष्णसन्निधौ॥ मौढ्यं पश्यतमेयोऽहंश्रद्दधेक्लीबकत्थनम् ॥ ४० ॥ नप्रद्युम्नोनानिरुद्धोनरामोनचकेशवः॥ यस्यशेकुःपरित्रातुं कोऽन्यस्तदवितेश्वरः॥ ४१ ॥ धिगर्जुनंमृषावादंधिगात्मश्लाघिनोधनुः ॥ दैवोपस्तृष्टंयोमौढ्यादानिनीष तिदुर्मतिः॥ ४२॥ एवंशपतिविप्रर्षौविद्यामास्थायफाल्गुनः ॥ ययौसंयमनीमाशुयत्रास्तेभगवान्यमः ॥ ४३॥ विप्रापत्यमचक्षाणस्ततऐंद्रीमगात्पुरीम्॥ आग्नेयींनैर्ऋतींसौम्यांवायव्यांवारुणीमथ॥ रसातलं नाकपृष्ठंधिष्ण्यान्यन्यान्युदायुधः ॥ ४४॥ ततोऽलब्धद्विजसुतोत्यनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः ॥ अग्निंविविक्षुःकृ ष्णेनप्रत्युक्तःप्रतिषेधता॥ ४५॥ दर्शयेद्विजसूनूंस्तेमाऽवज्ञात्मानमात्मना॥ येतेहिकीर्तिंविमलांमनुष्याः स्थापयिष्यंति॥ ४६॥ इतिसंभाष्यभगवानर्जुनेनसहेश्वरः॥ दिव्यंस्वरथमास्थायप्रतीचींदिशमाविशत् ॥ ४७॥ सप्तद्वीपान्सप्तसिंधून्सप्तसप्तगिरीनथ ॥ लोकालोकंतथाऽतीत्यविवेशसुमहत्तमः॥ ४८॥ तत्रा श्वाःशैब्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः॥ तमसिभ्रष्टगतयोबभूवुर्भरतर्षभ॥ ४९ ॥ तान्दृष्ट्वाभगवान्कृष्णोम हायोगेश्वरेश्वरः॥ सहस्रादित्यसंकाशंस्वचक्रंप्राहिणोत्पुरः॥ ५० ॥

ज्ञमाऽवजानीहि येनिंदंति तएवमनुष्याःकीर्तिस्था पयिष्यंति निश्चलांकरिष्यंति एतेनेतिपाठांतरंतुछंदोभंगभयादागंतुकमिति॥ ४६॥ ४७॥ सप्तसप्तसंख्यागिरयोयेषुद्वीपेषुतान्॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥